

[Socialministeren.]

forpraktikanter. Der er således ikke tale om personalemæssig nednormering i forhold til antallet af klienter.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren (6/7 77):

»Hvilke kriterier benyttes til vurderingen af, om et åndssvagt barn skal have tilbud om børnehaveplads, hvem foretager denne vurdering, og hvilke normtal benyttes ved beregningen af ressourcerne til pædagogisk vejledning af forældre, dagplejemødre og normalinstitutioner inden for den af udbygningsplanerne omfattede 5 års periode?«

(Spm. nr. 366).

Begrundelse.

I svar på spørgsmål nr. 314 hævder ministeren, at 20 pct. af de åndssvage børn ikke skal have tilbud om børnehaveplads. Der gøres imidlertid ikke konkret rede for, hvordan og i hvilket omfang disse børn og deres forældre kan støttes og vejledes af det offentlige.

Socialminister *Eva Gredals* svar (15/7 77):

I princippet gælder, at ethvert registreret åndssvagt barn mellem 0 og 6 år skal have tilbudt børnehaveplads inden for åndssvageforsorgens børnehaver. Dette tilbud gives forældrene af åndssvageforsorgen, og det er forældrene, som træffer beslutning om, hvorvidt de ønsker at modtage tilbuddet.

Den viden og de erfaringer, som åndssvageforsorgen har i dag, viser, at kun ca. 80 pct. af forældre til registrerede åndssvage børn vil eller er i stand til at modtage tilbuddet. Blandt de børn, som på denne måde ikke kommer i åndssvageforsorgens børnehaver, er børn, som er i stand til under de givne forhold at modtage dagtilbud fra normalområdet, børn, som af geografiske grunde ikke hensigtsmæssigt kan befordres til forsorgens børnehaver, samt børn, hvis forældre under alle omstændigheder ønsker at tage sig af børnene hjemme m. v.

Bl. a. på denne baggrund har socialstyrelsen anslået, at der er behov for at afsætte ressourcer til pædagogisk vejledning af forældre, dagplejemødre og normalinstitutioner. Antallet af personer, som over en 5 års periode vil medgå til denne aktivitet, andrager ca. 20 på landsbasis, hvilket igen vil sige ca. 1 person pr. 10

børn i gennemsnit. Dette er medtaget i oplægget til 2. revision af åndssvageforsorgens udbygningsplaner med henblik på en påbegyndelse af vejledningsvirksomhed allerede i finansåret 1978.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren (6/7 77):

»Hvorledes vil ministeren sikre fritidshjemstilbud til de åndssvage børn mellem 7 og 16 år, der ikke længere må benytte åndssvageforsorgens børnehaver, og har ministeren sikret fritidshjemsmuligheder i forbindelse med skolerne i de tilfælde, hvor de åndssvage børn integreres i folkeskolen?«

(Spm. nr. 367).

Begrundelse.

I svar på mit spørgsmål nr. 314 vedrørende nedlæggelsen af børnehaver inden for åndssvageforsorgen fremhæver ministeren dels det vidende klienttal i al almindelighed, dels, at det ikke længere er nødvendigt, at børn i skolealderen opholder sig i børnehaverne, da der nu er plads i skolerne til stort set alle børn mellem 7 og 16 år. Det fremgår dog ikke af svaret, hvilke pasningsmuligheder der tilbydes disse børn efter skoletid.

Det er i dag forholdsvis få skoler, der kan tilbyde fritidshjemsplads på skolen, og oftest kan det kun tilbydes skolens mindste klasser (børnehaveklasser, 1. og 2. klasse). Et af problemerne i forbindelse med åndssvage børns benyttelse af almindelige skoler er pasning resten af dagen, især hvis begge forældre må gå på arbejde. Mange åndssvage børn er ikke i stand til at færdes på egen hånd i trafikken, og det kan derfor ikke overlades til dem selv at finde vej til et fritidshjem, der ikke befinder sig i umiddelbar nærhed af den skole, de benytter. Hvis ikke pasningsmuligheder og ledsagelse kan tilbydes efter skoletid, kan det derfor meget nemt blive klassebestemt, hvem der er i stand til at udnytte et tilbud om integration i folkeskolen, ligesom det ved åndssvageforsorgens egne skoler er nødvendigt at kunne tilbyde pasning ud over den egentlige undervisningstid. Når der samtidig finder personalemæssige nednormeringer sted på åndssvageforsorgens institutioner, vil det fortrinsvis være lønarbejdernes børn, der ikke får de optimale udviklingsmuligheder, men tværtimod henvises til overfyldte institutioner.